

[Lynnerup Nielsen.]

før århundredskiftet, og der er siden den tid sket en ret stærk udvikling på fiskerfartøjernes område. Det er vel også derfor, det er kommet dertil, at så mange fartøjer er lagt op og mange af fiskerne søger andet arbejde, f. eks. på de islandske fiskerfartøjer. Det er klart, at en sådan tilstand er uholdbar, forudsat at fiskeriet stadig skal indtage en så fremtrædende plads, som det altid har gjort på Færøerne.

Jeg ser nok, at lovforslaget vil medføre en forøgelse af de beløb, som staten stiller til rådighed på lånemarkedet, i forhold til tidligere lovgivning. I de første 2 år, 1958-59 og 1959-60, drejer det sig om indtil 2 mill. kr. årligt, men derefter, i de næste 5 år, drejer det sig om indtil 1 mill. kr. årlig, indtil hele beløbet, 7 mill. kr., er opbrugt. Det er så spørgsmålet, om disse beløb faktisk vil kunne holde.

Mange af de ældre fiskerfartøjer, som er lagt op, er belånt, og deres værdi må i mange tilfælde siges at ligge langt under værdien af de lån, der står i dem. Det er et spørgsmål, om de fiskere, der skal have de nye skibe, har muligheder for at kunne afvikle de lån, som eventuelt står i deres ældre skibe. Her kan der blive vanskeligheder, og det er ting, som må tages under overvejelse, når et lovforslag som dette skal gennemføres.

Jeg deler fuldt ud det ærede medlem hr. Gideons betragtninger vedrørende lovens § 5, der klart siger, at lånene fortrinsvis skal ydes til skibe, der bygges her i landet eller på de færøske værfter. Det ville også være naturligt at diskutere, om indkøb af ældre fiskerfartøjer ikke også burde ske her i landet, så dette kunne komme danske arbejdere til gode. Jeg ser meget gerne, at denne sag tages op til drøftelse inden lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg har ikke de betænkeligheder som den ærede ordfører for det konservative folkeparti. Når staten yder lån på indtil 20 pct. mod pant op til 70 pct. af værdien, er lånene fuldt sikret, og den rente, der bliver tale om på 6 pct., nærmer sig betænkeligt den rente, som er gældende på det frie marked.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne tilsige lovforslaget vor velvillige støtte under dets videre gang gennem tinget.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg kan takke de ærede medlemmer hr. Dupont, hr. Gideon, hr. Slipsager, hr. Gøting og hr. Lynnerup Nielsen for tilslutningen til lovforslaget. Det gælder derimod ikke det ærede medlem hr. Baagø.

Der har under forhandlingen været rejst enkelte spørgsmål, bl. a. har flere medlemmer spurgt, om man kunne vente, at der ville ske ændringer som følge af den forestående konference i Genève om bl. a. fiskerigrænsen. Det er klart, at hvis det resultat, man når til dér, giver anledning dertil, må eventuelle spørgsmål tages op til fornyet overvejelse; det gælder særlig spørgsmålet om den skibstype, som man vil mene passer bedst efter den fiskerigrænse, der vil blive fastsat.

Når lovforslaget er udformet, som det er, er det efter ønske fra og i forhandling med det færøske landsstyre, og forslaget, som det foreligger her, er for så vidt godkendt af lagtinget. Det hensyn, man har taget med hensyn til finansieringen, må bl. a. begrundes med, at landsstyret bag de penge, som folketinget sætter i den, også sætter penge, og så må det også have noget at sige vedrørende de penge, der står forud. Det synes jeg er ligetil.

I det hele taget mener jeg, at vi, når der er tale om en lovgivning, som også omfatter Færøerne, er nødt til at tage hensyn til, at man deroppe har selvstyre på en række områder. Det må man respektere. Det er også dette selvstyre, som giver sig udslag i, at man fra Færøernes side selv skal sørge for afvikling af de gamle skibe, som man har pant i og i mange tilfælde større pantebeløb, end skibene er værd. Det tab, der derved fremkommer, er os uvedkommende.

Det ærede medlem hr. Gideon var meget glad ved at kunne fortælle, at retsforbundet i fjor stemte imod et tilsvarende lovforslag. Hvis det ærede medlem havde set nærmere efter, kunne han også have set, at vi for et par år siden havde stemt for et tilsvarende lovforslag. Når vi stemte imod i fjor, skyldes det, at retsforbundet i højere grad end noget andet parti her i folketinget er gået imod statsfinansiering, længe før de konservative fandt på det. Men vi skelner mellem små ting og store ting. Dette par millioner er ikke afgørende for statsfinan-